

Nr 40.

Ankom till Riksdagens kansli den 1 april 1913 kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning av väckt motion angående understöd
åt förste postiljonen J. Andersson Almén.* (4:e Avd.)

I en inom Första kammaren av herr *F. Hallberg* väckt, till statsutskottets förberedande behandling överlämnad motion, nr 12, i vilkens syfte herr *A. Antonsson* instämt, har hemställts, att Riksdagen måtte medgiva, antingen att understöd beredes förste postiljonen *J. Andersson Almén* å postverkets pensionsstat med 150 kronor om året eller hälften av vad honom av domstol tillerkänts för minskad arbetsförtjänst, räknat från och med år 1914, eller ock att ett understödsbelopp en gång för alla av 3,000 kronor å postverkets stat åt honom utbetalas.

Beträffande vad till stöd för den gjorda framställningen anförts, tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Förevarande motion avser beviljande av visst understöd åt förste postiljonen *J. Andersson Almén*, vilken den 18 mars 1907 under tjänstgöring i postkupé å linjen Malmö—Simrishamn blev utsatt för rån- och mordförsök och till följd av honom därvid övergången våld råkat i livsfarlig sjukdom samt åsamkats stadigvarande men å hälsan.

Såsom den av motionären givna utredningen giver vid handen, har *Almén* icke fått vidkännas nämnvärt avdrag på sin avlöning under den tid han varit urståndsatt att tjänstgöra, och numera fullgör han samma tjänstealligganden som förut, dock — till följd av vunnen befordran — med åtnjutande av ett med 360 kronor förhöjt arvode.

Emellertid anför motionären, att hans kroppskrafter till följd av det honom övergångna våldet äro nedsatta och att han till följd därav icke vidare, såsom förut, förmår att vid sidan av sin anställning hos postverket förskaffa sig välbehöflig tillökning i årsinkomsten.

Vidare vore det ovisst, huru länge hans hälsotillstånd medgäve hans fortsatta tjänstgöring inom postverket.

Då emellertid ingen som helst utredning av motionären förebragts angående den minskning i biinkomster, som Almén till följd av sina ned-satta kroppskrafter nu måste vidkännas, har utskottet redan på denna grund ej ansett sig kunna föreslå Riksdagen att tilldela honom ett understöd, avsett att utgöra viss ersättning för sådan minskning. Vad åter vidkommer det förhållandet, att Almén måhända icke kan under längre tid fortsätta med sitt arbete i postverkets tjänst, förmenar utskottet att, därest så skulle bliva fallet, Kungl. Maj:t icke lär underlåta att i sinom tid vidtaga åtgärd, för att han ej må i sådant avseende bliva lidande, varför utskottet ej heller finner vad motionären i detta hänseende anført innebära skäl för att nu bevilja det ifrågasatta understödet.

Utskottet får sålunda hemställa,

att herr Hallbergs förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 31 mars 1913.

På utskottets vägnar:

F. CL:SON WACHTMEISTER.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit från Första kammaren: herrar greve F. Cl:son Wachtmeister, S. H. Kvarnzelius, O. Jonsson, friherre J. T. Gripenstedt, A. N. Hahn, friherre C. H. Falkenberg, H. F. Lamm, friherre J. G. Beck-Friis, A. C. Lindblad, O. M. Strömberg och C. G. Ekman samt

från Andra kammaren: herrar A. Wiklund, H. Andersson, F. W. Thorsson, P. Olsson, C. Persson, K. Starbäck, K. V. Rydén, J. A. Sjö, N. E. Lindberg, J. Ström, G. Odqvist, E. A. Nilson och A. Ifvarsson.